

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. II. Quemadmodum Elias Propheta Domini, Fundator extiterit Ordinis
Carmelitarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

CAPVT II.

*Quemadmodum Elias Propheta Domini Fundator ex-
titerit Ordinis Carmelitarum.*

ELIAS Propheta Domini eximius rectè & catho-
licè Fundator Carmelitanæ Religionis dicitur,
si eius facta ex Regum voluminibus absque in-
uidia discutiantur. Enimvero ipse montem *Car-
meli* primus inhabitasse legitur, à quo Fratres *CAR-
MELITÆ* nominantur.

Triplici autem ratione ostenditur, quod istius
obseruantia Princeps ELIAS habeatur: a Loco vi-
delicet, ab HABITU, & CONVERSATIONE. Cum er- *A loco pro*
go nomen Ordinis a Loco sumitur, merito Carme- *bat Car-*
litarum Princeps ELIAS memoratur; quod mons *melitas ab*
Carmelus, cuius ille habitator extitit, huic Ordini *Elia ori-*
vocabulum dedit. Non loquor vana, sed testimo- *ginem ha-*
nijs Scripturarum comprobata profero, cum ELIAM *here.*
Prophetam eundem locum longe ante Christi Na- *3. Reg. 18.*
tiuitatem inhabitasse dico, qui Fratribus Carmeli-
tis Religionis suæ nomen dedit & exordium. Deni-
que, si veterum testimonijs credendum est, post E-
LIÆ raptum & mortem *Elisai, Filij Prophetarum*
per successionem generationis montem *Carmelum*
inhabitantes, claris vacuum nunquam sinebant esse
cultoribus. Allegationes testimoniorum super his
doctis viris non sunt necessariae, indoctis autem su-
perflue. Stultum est enim tempus allegationibus in-
sumere; cum ea, quæ dicuntur, nemo doctus debeat
ignorare. Veruntamen, ne videar quæsisse subterfu-
gium, dubitanti subiectos voco in testimonium.

Sanctissimus ille Patriarcha Ierosolymorum
Ioannes, qui claruit temporibus Adriani Papæ I.
quid aliud in libro suo de principio & profectu hu-
ius Ordinis exprimit, nisi quod ELIAS Fundator e-
ius fuit S. *Cyrillus* Græcus Episcopus Alexandrinus,
Vilhelmus de Samuco, *Sibertus* de Beka, *Philip-
pus* Riboti, *Ioannes* Bachonis, viri doctissimi atque

inte-

integerrimi, quid aliud scribunt de hoc Ordine, quam quod ab ELIA exordium sumpserit? Si nobis in his, quæ de hoc Ordine scribimus, fidem adhibere dissimulas, ad scripta prædictorum Patrum recurras, & nos falsitatis arguere non poteris. Consentit ergo nomen loci, ut ELIAS Fundator sit Ordinis Carmelitici. Vnde non sunt vituperandi Fratres huius sacratæ Religionis, quod ELIAM & filios Prophetarum sui Ordinis Fundatores & Principes asseuerant.

2. ab habitu.

4. Reg. 2.

Carmelita mutarunt habitum

Et Cistercienses.

3. à conversatione.

Quantum vero ad rationem HABITVS pertinet, in ELIAM Ordo Carmelitarum pulchra transfiguratione consentit. Legimus ipsum amictum fuisse pallio, quo tangente Iordanis obstupuit, & se pedibus transeuntis calcabilem dedit. Sic *Eliseus*, sic *Filij Prophetarum* imitatores ELIÆ facti sunt, qui non solum ei loco, sed & habitu similes permanserunt. Quod si nobis de colore putas inferre calumniam, quanquam sit vile argumentum, quod de inuisis coloribus disputat, ad veterum historias te vocamus, quibus in primitiua Ecclesia Fratres Carmelitæ instar ELIÆ virgulatis pallijs leguntur fuisse induti. Nec te offendat mutatio coloris, cum non sit de substantia Ordinis. Potest enim mutari habitus, integritate Ordinis permanente. Sic etenim *Cistercienses*, griseum habitum commutantes, nigrum assumpserunt, Religione pristina nihilominus perseverante.

Ratione autem CONVERSATIONIS ELIAS Fundator Ordinis Carmelitarum extitit, qui eos in Monte *Carmelo* sanctis moribus præcessit. Quid fecit ELIAS, quod Fratres Carmelitæ pro posse non imitentur? Incoluit ille eremum, vasta solitudinis dilexit, soli Deo & sibi vacavit. At Fratres Carmelitæ ab exordio suæ institutionis vitam solitariam in monte *Carmelo* duxerunt, soli Deo vacare per contemplationis secretum eligentes, donec tandem nouissimis pene temporibus Saracenorum persecutione

tionem de eremo expulsi, iubente Sede Apostolica in
urbibus sunt locati. Vnde & antiquitus *Eremita mon-*
tis Carmeli vocabantur. Insuper, sicut ELIAS Dei
voluntatem annunciauit, tyrannos arguit, impios
trucidauit: sic Fratres Carmelitarum, quantum ad eos
pertinet, verbum Dei omnibus praedicant, tyrannos
arguunt, impios carnalium desideriorum motus
per monita salutis in se & in alijs Dei virtute occi-
dunt. ELIAS virgo mente & corpore, nullius cor-
poris coitus macula inuenitur fuisse permixtus; sed
tanta puritate coram Deo & hominibus emicuit, vt
mortem iam per annos bis mille quadringentos tri-
ginta differre meruerit. Fratres autem Carmelitarum
sancti Principis exemplo instructi ad perpetuam se
castitatem voto Religionis obligant, non nubent
neque nubentur, Ecclesiam Dei vita & doctrina æ-
dificant; fugatis, quantum permittit humana fragi-
litas, vitijs, in se & in alijs virtutes plantant. Et quan-
quam non sit eis possibile ELIAM in omnibus imi-
tari, tamen si parilitas Conuersationis recta lance
attenditur, ELIAS Carmelita primus & optimus
fuisse comprobatur.

*Elias vir-**go.**Prim' Cas-
melita.*

Quid nobis iam æmulatio praua obijcies, quid
ELIAM Carmelitam extitisse neges? Si dicas E-
LIAM Ordinis Carmelitarum idcirco non extitisse
Principem & Fundatorem, quia Regulam eorum
non sit professus, non magnopere aduertimus.
Quid enim, si Regulam eorum non habuit, qui an-
te Regulam fuit? Bene, inquis. Si ante Regulam
fuit, Ordinis Carmelitarum Fundator quomodo
extitit? Fundator enim Ordinis esse non potuit, si
Regulam non dedit. Sed non est vera conclusio,
quam contraria multorum consuetudo infringit.
B. Dominicus Ordinem Prædicatorum instituit, &
tamen Regulam Augustini non dedit, sed accepit.
Sic Ordo Cisterciensis, sic Carthusiensis, sic cæteri
pene innumerabiles, Principes suæ institutionis a-
lios habuerunt, atque alios Regulæ datores. Sed

*Et si Regu-
lam non
dederit.*

ne

ne causeris ELIAM præcessisse Regulam Carmelitarum, & ideo non potuisse Ordinis esse Fundatorem, noueris plures in Ecclesia Dei olim sine certa regula Ordines extitisse, qui successu temporis regulam assumpserunt.

Multis enim annis Ordo S. Hieronymi in Ecclesia Christi viguit, qui tamen Hieronymi regulam non accepit, donec Frater *Lupus Oliueti Hispanus*, eiusdem Ordinis Generalis, tandem sub Martino Papa V. ex varijs eiusdem Patris dictis nouam regulam comportauit. Denique multos Ordines sub quorundam Sanctorum titulis esse cognouimus, de quorum regula nihil inuenimus. Sed de his hæcenus.

Maximum *Elia* institutionis argumentum est, testimonium antiquitatis, multis veterum scriptis celebratum. Fratres enim Carmelitæ prius extiterunt, quam regula; quoniam exemplo ELIÆ & *Prophetarum* ipsi sibi met viuenti regula fuerunt. Lege vitam ELIÆ ac *Filiorum Prophetarum*, & inuenies illos ante regulam, regulariter vixisse. Nec refert, si & alios quoque Religiosos ea facere dixeris, quæ Carmelitas exemplo ELIÆ facere diximus, quia etsi moribus ELIAM ceteri pro posse sequantur, tamen soli Carmelitæ non solum moribus sed & habitu & loci vocabulo ipsum imitantur.

Elia pater Sabacha. Legimus in Historijs, quod *Sabacha* pater ELIÆ nondum nati viderit in somnis viros candidatos salutantes eum, per quos recte Fratres Carmelitas accipimus, quos habitu & conuersatione candidos esse cognoscimus. Hi genitorem ELIÆ *Sabacham* salutant, quia illius exemplo inhaerentes quasi fratres eius se exhibent, dum *Sabacham*, qui interpretatur *reticulum*, candidis moribus salutant. Quid autem aliud per *Sabacham* patrem Elia intelligitur, quam *reticulum* sanctæ Religionis Carmeliticæ, in qua multi saluandi capiuntur? A tempore siquidem ELIÆ & *Elisei* Prophetarum Dei, vsque ad Christi natiuitatem plures in montem *Carmelum* amore solitudinis

dinis incoluerunt, sicut ex veterum historijs aperte demonstratur. Nam post Passionem Domini prædicantibus fidem Apostolis, inter multos qui tunc conuertebantur, etiam *Carmeli* montis *Eremita* conuersi sunt, qui deinde crescente numero Fidelium in *Carmeli* montis latere in honorem Dei Genitricis & Virginis *MARIÆ* Capellam extruxerunt: unde & vocabulum loci & Religionis recipere meruerunt. Nec mireris, si etiam Monachos ante Christi natiuitatem in *Israël* fuisse dixerim, qui montem *Carmelum* & deserta solitudinis inhabitauerunt: quandoquidem & apud Gentiles in *Gallia* nostra *Belgica* Monachatus celebris fuit, cuius Professores antiquitas *Druides* appellauit. Horum in urbibus & uillulis aliqui morabantur, aliqui montes syluasque inhabitabant, omnes de scientia rerum naturalium philosophabantur. Erant in maxima auctoritate populi, ad quorum omnia nutum gerebantur. Vita illis abstracta & continentissima fuit, ideo ut nemo sinistrè loqui aliquid de ipsis præsumeret. Potestatem habebant excommunicandi rebelles, & rursus absoluendi obediens. Omnimoda quoque immunitate gaudebant. Cæterum, ne multis agam, qualis istorum conuersatio fuerit, *Cæsar* in *Commentarijs* expressit. Nam præter fidem & unius Dei notitiam, actione se Monachos exhibebant. Si *Druides* ante natiuitatem Christi Gentiles solitariam ac Monasticam vitam egerunt, quid mirum, si ex *Iudæa* Fideles montis *Carmeli* *Eremitæ* fuerunt: Denique, si de Monachis, quæ ante Christi natiuitatem in *Iudæa* floruerunt, altiora scire desideras, historias *Philonis Alexandrini* & *Iosephi Ierosolymitani* *Iudæorum* legas: & quales eo tempore fuerint, inuenies.

*Carmeli-
ta primi
ab Aposto-
lis conuersi.*

* * *

CAP. III.